

هو الأبهى

احبای بادکوبه علیهم بهآء الله الأبهى ملاحظه نمایند

هو الأبهى

ای احبای جمال ابهی نمیدانم که بچه لسان تقریر و بچه قلم تحریر نمایم تا شمهئی از جوهر حبّ احبّاء الرحمن که در هویت قلب موجود است بیان نمایم فوالله تعجز الأقلام عن بیانها و تذهل العقول عن ادراکها پس خوشتر آنکه بلسان مناجات دعا نمایم

ربّی ربّی هوّلاء عباد آووا الی کھف موهبتک و لاذوا بجوار رکنک الشّدید و سرعوا الی شاطئ بحر عطائک فی کورک الجدید ای ربّ ادر علیهم کأس الطافک و ادرّ علیهم سحاب جودک و انعامک و ظلّل علیهم غمام فضلک و احسانک و ثبت اقدامهم علی صراط عهدک و میثاقک و ارسل الیهم نسائم روحک و عطائک و اعرج بهم الی افق جودک و بهائک و اشرح صدورهم بنور توحیدک و قدّس نفوسهم عن شؤون الغفلة عن جمالک و احی افئدتهم بروح مناجاتک و عطّر مشامهم بنفحات قدسک ای ربّ اجعلهم آیات توحیدک فی ملکک و رایات تمجیدک فی بلادک انک انت العزیز المقنن القدیر

عبدالیهاء عباس

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دالود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۳ مه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر